

3. Третяк С. Правове забезпечення правової культури населення як умова створення основ громадянського суспільства / С. Третяк // Право України. – 2005. – № 4. – С. 26–28.

4. Саветчук Н. М. Проблеми формування правової культури в умовах розбудови Української держави / Н. М. Саветчук. – С. 9.

5. Ганзенко О. О. Формування правової культури особи в умовах розбудови правової держави Україна : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.01 / О. О. Ганзенко. – Київ, 2003. – 16 с.

Кушнір Соломія Олегівна, курсант 2 курсу факультету № 3 Інституту підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції ЛьвДУВС

Науковий керівник: доцент кафедри соціальних дисциплін факультету № 3 Інституту підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції ЛьвДУВС, кандидат психологічних наук, доцент *Пряхіна Н. О.*

ПРАВОВА КУЛЬТУРА ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОНЦІВ

Формування правової культури правоохоронних органів є важливим завданням. В наш час правова культура розглядається як стратегічний феномен, покликаний зайняти провідну роль у розбудові демократичної, правової держави. Будучи різновидом загальної культури і складаючись з духовних і матеріальних цінностей, що належать до правової дійсності, правова культура пронизує саме право, правосвідомість, правові відносини, правотворчу, законотворчу, правоохоронну й іншу правову діяльність. Правова культура є одним з найважливіших компонентів суспільної культури. Такий всеохоплюючий характер правової культури зумовлений тим, що в політично організованих суспільствах увесь спектр суспільних відносин певною мірою регулюється правом. Хоча поняття правової культури має багато інтерпретацій, усі вони так чи інакше

акцентують увагу на тому, що правова культура є відбиттям права в культурі.

Професійна культура працівника юридичної сфери припускає: знання законодавства і можливостей юридичної науки; переконаність у необхідності й соціальній корисності законів і підзаконних актів; уміння користуватися правовим інструментарієм – законами та іншими правовими актами в повсякденній діяльності, вдаватися до використання всіх досягнень юридичної науки і практики при прийнятті рішень [1, с. 2].

Професіоналізм і справедливість мають місце у юридичній практиці лише тоді, коли працівник юридичної сфери як служитель закону чесно виконує свій морально-правовий обов'язок, постійно підвищує свою майстерність, опановує досягнення теоретичної та практичної юриспруденції. Водночас кожна юридична професія має свою специфіку, що обумовлює її особливості правової культури різних її представників (суддів, прокурорських працівників, співробітників органів внутрішніх справ, адвокатів). Причому рівень професійної культури, наприклад співробітників поліції, є різним.

Виключне значення має проблема подолання правового нігілізму співробітника юридичної сфери, його некомпетентності, низького професіоналізму, невміння розібратися в конкретних життєвих ситуаціях, дати їм правильну юридичну оцінку, в результаті чого з'являються незаконні і необгрунтовані рішення.

Нові вимоги до діяльності правоохоронних органів пов'язані із специфічними умовами життєдіяльності суспільства, що потребують підвищення правової культури не тільки населення в цілому, але у першу чергу самих працівників поліції. Це зумовлює необхідність осмислення ними трансформаційних процесів, які відбуваються у нашому суспільстві, а також розуміння факторів, які ускладнюють правоохоронну діяльність, зокрема: існування нових ринкових відносин, що не урегульовані законодавством, або порушуються, запровадження нових, раніше незаних форм власності, що негативно впливає на настрій населення, викликає у нього незадоволення, розпач, зневіру до закону, законодавства, представників владних структур; виникнення злочинних угруповань, що отримують величезні незаконні доходи, спекулюючи на юридичній неурегульованості деяких процесів в економіці та правовій безграмотності населення;

масову політизацію суспільства та поширення таких негативних політичних явищ.

Ці проблеми існують не порізно, а взаємодіють між собою і породжують нестабільність у суспільстві, ставлять нові складні питання перед органами внутрішніх справ, поліцією. У цьому зв'язку виникає проблема виховання якісно нової правової культури співробітників поліції, що відповідає не тільки потребам демократичного суспільства, а й викликам сучасного злочинного світу. Ці обставини вимагають від працівників міліції високої професійної, правової та загальнолюдської культури, неупередженості у діях, відданого служіння інтересам народу.

У сучасний період розвитку нашого суспільства правова культура працівників поліції виступає, перш за все, як один з видів групової професійної правової культури, яка формується у процесі реалізації права. Правова культура працівника поліції – це сукупність поглядів, оцінок, переконань, установок, що полягають у визнанні важливості, необхідності соціальної цінності права і забезпечують якісне дотримання, виконання, використання та застосування адміністративно-правових норм в процесі охорони громадського порядку, попередження правопорушень, юрисдикційної діяльності, надання соціальної допомоги населенню на основі принципів законності, гуманізму, гласності, поваги до особи, соціальної справедливості, взаємодії з трудовими колективами та громадськими організаціями [1, с. 7].

Також велика роль правової культури поліції проявляється у забезпеченні прав і свобод людини. Поліція несе відповідальність за правовий захист громадян, запобігає правопорушенням, а також захищає право особи та її поновлення у разі порушення.

Список використаних джерел

1. Правова культура – важливий чинник професійної діяльності ОВС[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.br.com.ua/referats/Culture/131691.htm>. – Назва з екрана.